

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף פ"ו ע"ב

פרשת קדושים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מן קיומיה לבר.

תרגום לעברית

בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, תקן כל דבר ודבר, כל אחד ואחד בצדו, ומנה עליהם כחות עליונים. ואין לה אפילו עשב קטן בארץ שאין לו כח עליון למעלה. וכל מה שעושים עם כל אחד ואחד, (שתי נוסחאות) וכל מה שכל אחד ואחד עושה, הכל הוא בחזק של אותו הכח העליון שממנה עליו למעלה. וכל ההנהגות גזורות מן הדין, על דין הם נוסעים, ועל הדין הם עומדים. אין מי שיצא ממקומו החוצה.

טקסט הזוהר

וכלהו ממנו, מן יומא דאתברי עלמא, מתפקדן שלטונין על כל מלה ומלה. וכלהו נטלין על גימוסא אחרא עלאה, דנטלין כל חד וחד. כמה דכתיב, (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה. כיון דנטלין ההוא חק, כלהו אקרונ חקות, וההוא חק דאתייהיב להו, מן שמיא קא אתי, וכדין אתקרון חקות שמים. ומנלן דמן שמים קא אתיין. דכתיב (תהלים פא) כי חק לישראל הוא.

וְכָל הַמִּמְנִים, מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, נִתְּמַנּוּ שְׁלִיטִים עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר, וְכָלם מִתְּנַהֲגִים עַל הַנִּהְגָּה אַחֲרֵת עֲלִיּוֹנָה שְׁנוּטִלִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (משלי לא) וְתַקֵּם בְּעוֹד לִילָה וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנִצְרָתֶיהָ. כִּיּוֹן שְׁנוּטִלִים אוֹתוֹ חֶק, כָּלם נִקְרָאִים חֲקוֹת, וְאוֹתוֹ הַחֶק שֶׁנִּתֵּן לָהֶם בָּא מִשְׁמַיִם, וְאִזּוֹ נִקְרָאִים חֲקוֹת שְׁמַיִם. וּמִנֵּין שְׂכָאִים מִשְׁמַיִם? שֶׁכָּתוּב (תהלים פא) כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא כְּתִיב, אֵת חֲקוֹתֵי תִשְׁמֹרוּ בְּגִין דְּכָל חַד וְחַד מִמֶּנָּא עַל מְלָה יִדְעָא בְּעִלְמָא, בְּהֵוָה חֶק. בְּגִין כֹּךְ אָסִיר לְמַחְלָף זִינִין, וְלֹאֲעֵלָא זִינָא בְּזִינָא אַחֲרָא. בְּגִין דְּאֶעְקֹר לְכָל חִילָא וְחִילָא מֵאַתְרֵיהּ, (אכחיש פמליא של מעלה) וְאֶכְחִישׁ פּוּמְבִי דְּמִלְכָּא.

תרגום לעברית

וְעַל כֵּן כָּתוּב אֵת חֲקוֹתֵי תִשְׁמֹרוּ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנָּה עַל דָּבָר יָדוּעַ בְּעוֹלָם, בְּאוֹתוֹ הַחֶק. מִשּׁוּם כֹּךְ אָסוּר לְהַחְלִיף מִינִים וּלְהַכְנִיס מִין בְּמִין אַחֵר, מִשּׁוּם שֶׁעוֹקֵר אֵת כָּל כַּח וְכַח מִמְקוֹמוֹ, (ומכחיש פמליא של מעלה) וּמִכְחִישׁ אֵת פְּרָסוּם הַמְּלָךְ.

טקסט הזוהר

כְּלָאִים, מֵהוּ כְּלָאִים. כְּמָאן דִּיהִיב אַחֲרָא בְּבִי מִטְרָא, כְּמָה דְּאֵת אָמֵר (ירמיה לז) אֶל בֵּית הַכְּלָא, בְּגִין דְּלֹא לְמַעַבְד מִיָּדִי. כְּלָאִים: מְנִיעוּתָא, דְּמִנַּע לְכָל אִינוּן חִילִין מַעְבִּידָתָא דְּלֵהוּן. כְּלָאִים: עֲרֻבּוּכִיא, דְּעִבִּיד עֲרֻבּוּכִיא בְּחִילָא דְּלַעֲיָלָא, וְאֶכְחִישׁ פּוּמְבִי דְּמִלְכָּא, כְּמָה דְּאֵתְמֵר, (ובגין כך) וּבְגִיד כְּלָאִים שֶׁעֲטָנוּ לֹא יַעֲלֶה עֲלֵיהּ.

תרגום לעברית

כְּלָאִים, מֵהוּ כְּלָאִים? כְּמִי שֶׁנּוֹתֵן מִיִּשְׁהוּ אַחֵר בְּבֵית הָאֲסוּרִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לז) אֶל בֵּית הַכְּלָא, כִּדִּי לֹא לַעֲשׂוֹת דָּבָר. כְּלָאִים - מְנִיעָה, שֶׁמוֹנֵעַ אֵת כָּל אוֹתָם הַכּחוֹת מִן הַמַּעֲשֵׂה שֶׁלָּהֶם. כְּלָאִים - עֲרֻבּוּכִיא, שֶׁעוֹשֶׂה עֲרֻבּוּכִיא בְּכַח שֶׁלְּמַעֲלָה וּמִכְחִישׁ אֵת

פרסום המלך, כמו שנאמר ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליה.

טקסט הזהיר

תא חזי, כתיב (בראשית ב) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות. והא אתמר, דשני פקודוי דמלכא, ואחלה עץ חיים, דביה אשתלים כלא, וביה תליא מהימנותא, ואתדבק באתר אחרא. והא תנינו, בכלא בעי בר נש לאחזאה עובדא כגוונא דלעילא, ולמעבד עובדא כמה דאצטריה. ואי אשתני במלה אחרא, הוא אנגיד עליה לשריא ביה מלה אחרא דלא אצטריה.

תרגום לעברית

בא ראה, כתוב (בראשית ב) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות. והרי נתבאר, ששנה מצות המלך, והחליף עץ חיים, שבו השתלם הכל ובו תלויה האמונה, ונדבק במקום אחר. והרי שנינו, בכל צריך אדם להראות מעשה כמו שלמעלה ולעשות מעשה כמו שצריך. ואם שנה בדבר אחר, הוא משפיע להשרות בו דבר אחר שלא צריך.

טקסט הזהיר

ותא חזי, בשעתא דבר נש אחזי עובדא לתתא בארץ מישר, כמה דאצטריה, נגיד ונפיק ושריא עלוי רוח קדישא עלאה. ובשעתא דאיהו אחזי עובדא לתתא באורחא עקימא, דלית איהו אורח מישר, כדין נגיד ונפיק ושרי עלוי רוח אחרא, דלא אצטריה, דסטי ליה לבר נש לסטר ביש. מאן משיך עליה ההוא רוחא. הוי אומר, ההוא עובדא דאחזי בסטר אחרא.

ובא ראה, בשעה שאדם מראה למטה בדרך ישרה כמו שצריכה, שופעת ויוצאת ושוהה עליו רוח קדושה עליונה. ובשעה שהוא מראה מעשה למטה בדרך עקמה, שאינה דרך ישרה, אז שופעת ויוצאת ושוהה עליו רוח אחרת, שלא צריכה, שמסטה את האדם לצד רע. מי מושך עליו אותה הרוח? הנה אומר, אותו מעשה שהראה בצד אחר.

טקסט הזוהר

כתיב (משלי לא) דרשה צמר ופשתיים. דרשה, מהו דרשה. דבעיא ודריש על צמר ופשתיים, מאן דמחבר לון כחדא, ואי תימא בציצית אמאי שרי. הא אוקמוה. אבל התיב הוא ההוא לבושא בתקונו, באשלמות עובדא כדקא חזי. (נ' א ודא) תו, דרשה צמר ופשתיים, למעבד נוקמא במאן דמחבר לון כחדא. אבל אימתי שריא. בשעתא דאיהו באשלמותא, דכתיב, ותעש בחפץ כפיה. וציצית, הא אוקימנא דהתיב בההוא כללא דשלימותא אשתכח, ולא עביד מדי. אבל בשעתא דלא אשתכח בשלימותא, מאן דאיתי לחברא לון כחדא, אתער עליה רוחא דלא אצטריה.

תרגום לעברית

כתוב (משלי לא) דרשה צמר ופשתיים. דרשה, מהו דרשה? שמבקשת ודורשת על צמר ופשתיים, מי שמחבר אותם כאחד. ואם תאמר למה בציצית מתר? הרי פרשוה. אבל שם הוא אותו לבוש בתקונו, בהשלמת המעשה כראוי. (וזה) עוד, דרשה צמר ופשתיים - לעשות נקמה במי שמחבר אותם יחד. אבל מתי שורה? בשעה שהוא בשלמות, שכתוב ותעש בחפץ כפיה. וציצית, הרי בארנו ששם באותו הכלל של השלמות נמצא, ולא עושה דבר. אבל בשעה שלא נמצא בשלמות, מי שבא לחברם יחד, מעורר עליו רוח שאינה צריכה.

מלה דא מאן אוכח. קין והבל אוכחון. דדא אתי מסטרא חד, ודא אתי מסטרא אחרא. ובגין כך לא לבעי לן לחברא לון פחדא. (ס"א ל"ג מלה דא מאן אוכח. קין והבל אוכחון) וקרנא דקין, אתרחק מקמי קרנא דהבל.

תרגום לעברית

מי מוכיח דבר זה? קין והבל מוכיחים, שזה בא מצד אחד, וזה בא מצד אחר, ומשום כך איננו צריכים לחברם יחד. (מי מוכיח דבר זה, 'קין והבל מוכיחים) וקרנא של קין התרחק מלפני קרנא של הבל.

טקסט הזוהר

ועל דא ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליה. לא יעלה עליה סתם, לא יעלה עליה רוחא אחרא לשלטא בה. ואצטריך ליה לבר נש לאחזאה עובדא דכשרא כמה דיאות, ובההוא עובדא שריא עליה רוח קדישא, רוח עלאה, להתקדשא ביה, אתא להתקדשא מקדשין ליה, דכתיב והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני יי'.

תרגום לעברית

ועל כן, ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליה. לא יעלה עליה סתם, לא יעלה עליה רוח אחרת לשלט בה. וצריך לו לאדם להראות מעשה כשר כמו שראוי, ובאותו מעשה שורה עליו רוח קדושה, רוח עליונה, להתקדש בו. בא להתקדש - מקדשים אותו, שכתוב והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ה'.

כְּתִיב וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וּמָה עַל דָּא גָּרִים אָדָם מִיתָה בְּעֵלְמָא, מֵאֵן דְּאִחוּי עוֹבְדָא
אֲחֵרָא דִּלָּא אֲצִטְרִיךְ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. שׁוֹר וְחִמּוֹר אוֹכְחֵן. מִסְטָרָא דָּא אֲקָרִי שׁוֹר,
וּמִסְטָרָא דָּא אֲקָרִי חִמּוֹר, וְעַל דָּא כְּתִיב (דְּבָרִים כב) לֹא תִחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמֹר יִחְדּוּ.
לֹא תַעֲבִיד עֲרֻבִיָּיא כַּחֲדָא, בְּגִין דְּאִתְעַר לְאִתְחַבְּרָא סְטָרָא אֲחֵרָא כַּחֲדָא, לְאַבְאָשָׁא
עֵלְמָא. וּמֵאֵן דְּפָרִישׁ לוֹן, אֲסַגִּי שְׁלָמָא בְּעֵלְמָא. אוּף הָכָא, מֵאֵן דְּפָרִישׁ לוֹן בְּהֵוָה גְּוֹנָא
כַּמָּה דְּאִמְרוּ, דִּלָּא אֲשַׁתְּכַח שׁוֹעַ

כְּתוּב וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע. וּמָה עַל זֶה גָּרַם אָדָם מִיתָה בְּעוֹלָם - מִי שֶׁמֵּרָאָה מַעֲשֵׂה
אֲחֵר שְׁלֹא צָרִיךְ עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. שׁוֹר וְחִמּוֹר מוֹכִיחִים. מַצֵּד זֶה נִקְרָא שׁוֹר, וּמַצֵּד זֶה
נִקְרָא חִמּוֹר. וְעַל כֵּן כְּתוּב, (דְּבָרִים כב) לֹא תִחְרֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמֹר יִחְדּוּ. אֵל תַּעֲשֶׂה
עֲרֻבִיָּה יַחַד, מְשׁוּם שֶׁמִּתְעוֹרֵר לְהִתְחַבֵּר הַצֵּד הָאֲחֵר כְּאֶחָד לְהִרְעֵ לְעוֹלָם. וּמִי
שֶׁמִּפְרִידֵם, מְרַבֶּה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. אֵף כֵּאֵן מִי שֶׁמִּפְרִיד אוֹתָם בְּאוֹתוֹ גֵּוֹן כְּמוֹ שֶׁאִמְרוּ,
שְׁלֹא נִמְצָא שׁוֹעַ טוֹי וְנוֹז כְּאֶחָד, זֶה אָדָם שֶׁמְרַבֶּה שְׁלוֹם עָלָיו וְעַל כָּל הָעוֹלָם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.